

سُورَةُ الْحَشْرِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنُ ئهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌ی (ناوێکی پیرۆزی خودایه) الرَّحِيمُ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

سَبِّحْ ته‌سبیحاتی هه‌ر کردوه لِلَّهِ بۆخودا مَا هه‌رچی فِي له السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کان وَمَا و هه‌رچی فِي له الْأَرْضِ له زه‌وی دایه

وَهُوَ و هه‌ر ئه‌وه الْعَزِيزُ ده‌سه‌لاتداری الْحَكِيمُ کاربه‌جی (۱) هُوَ الَّذِي هه‌ر ئه‌و أخرج ده‌رییه‌راند الذِّینَ ئه‌وانه‌ی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بی‌باوه‌ر بوون مِنْ له أَهْلِ خاوه‌نی الْكِتَابِ کیتاب مِنْ له دِيَارِهِمْ زیدی خۆیان لِأَوَّلِ بۆ یه‌که‌م

الْحَشْرِ حه‌شرو کۆکردنه‌وه مَا ظَنَنْتُمْ گومانتان نه‌ده‌کرد أَنْ که يَخْرُجُوا ده‌ریجن وَظَنُوا و (ئه‌وانیش) وایانده‌زانی أَنَّهُمْ که ئه‌وان

مَانِعْتَهُمْ پاراسته‌یانه حُصُونُهُمْ قه‌لاکانیان مِّنَ له اللَّهِ خُودَا فَأَتَاهُمُ جَا بۆیان هات اللَّهُ خُودَا مِنْ حَيْثُ به‌جۆری لَمْ

يَحْتَسِبُوا هه‌ر حیسابیشیان بۆ نه‌کرد بوو وَقَذَفَ وه‌فرێدایه فِي نَاو قُلُوبِهِمْ دله‌کانیان الرَّعْبَ ئه‌وه‌ی بێم و ترسه

يُخْرِبُونَ ده‌رمینن و وێران ده‌که‌ن بِيُوتِهِمْ ماله‌کانیان بِأَيْدِيهِمْ به‌ ده‌سته‌کانی خۆیان وَأَيْدِي و ده‌ستی الْمُؤْمِنِينَ ئیمانداره‌کان

فَاعْتَبِرُوا جَا په‌ند و ده‌رس وه‌رگرن يَا أُولِيَّ ئه‌ی خاوه‌ن الْأَبْصَارِ دید و هۆشه‌کان (۲) وَلَوْلَا أَنْ و ئه‌گه‌ر نه‌ی كَتَبَ نوسیا

اللَّهُ خُودَا عَلَيْهِمْ له‌سه‌ریان الْجَلَاءَ چۆنکردن لَعَنَهُمْ (ئه‌وه) به‌دُنیا‌یی عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ی ده‌دان فِي له الدُّنْيَا دُنیا وَلَهُمْ وه‌بۆیان هه‌یه

فِي له الْآخِرَةِ پۆزی دوا‌ی عَذَابُ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ی النَّارِ ئاگر (ی دۆزه‌خ) (۳) ذَلِكَ ئه‌وه بِأَنَّهُمْ به‌(هۆی) ئه‌وه‌ی ئه‌وان

شَاقُوا دژایه‌تی- اللَّهُ خُودَا وَرَسُولُهُ و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی-یان کردوه وَمَنْ و هه‌ر که‌سیک يُشَاقِّ بکات دژایه‌تی اللَّهُ خُودَا فَإِنَّ ئه‌وه به‌دُنیا‌یی

اللَّهُ خُودَا شَدِيدُ توند و تیژه الْعِقَابِ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ی (۴) مَا نه‌و قَطَعْتُمْ بپیووه مِّنَ (هیچ) لَّيْنَةٍ دره‌ختێکی ته‌ر أَوْ يان

تَرَكْتُمُوهَا وازتان لئه‌یه‌ینابیت قَائِمَةً وه‌ستاو عَلَى له‌سه‌ر أَصُولَهَا بنج و بنه‌وانی خۆی فَيَاذَنْ ئه‌وه به‌رینگاپێدانی اللَّهُ خُودَا (بووه)

وَلِيُخْزِيَ و تاکوو شه‌رمه‌زار بکات الْفَاسِقِينَ فاسیق و ده‌رجوووه‌کان (۵) وَمَا و هه‌ر شتێک أَفَاءَ وه‌ک فه‌یء و ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ گێرایه‌وه

اللَّهُ خُودَا عَلَيَّ بُو سَهَر رَسُولِهِ پَيَغَه مَبَه رَه كَه ي مَنَّهُمْ لَه وَا ن مَا اَوْجَفْتُمْ نَيَوَه تَاوَتَا ن نَه دَا بُوو عَلَيَّه بُو ي مَن هِي چ خِيْل نَه سِي ك

وَلَا وَ نَه رِكَابِ هِي چ وَ شَتْرِي كِي ش وَلَكِنْ بَه لَام اللَّهُ خُودَا يُسَلِّطُ - رُسُلُهُ نَيَرْدَرَاوَانِي - بَه گُز دَه نِي وَ زَال دَه كَات عَلَيَّ بَه سَهَر مَن هَه ر كَه سِي ك

يَشَاءُ بِيَه وَيْت وَاللَّهُ وَ خُودَا عَلَيَّ بَه سَهَر كُلِّ هَه مَمُو شَيْءٍ شَتِي ك قَدِيرٌ تَهَاوَاوَا تَوَانَا دَا رَه (٦) مَا هَه ر شَتِي ك أَفَاءَ - اللَّهُ خُودَا - گِي رَا يَه وَه

عَلَيَّ بُو رَسُولِهِ پَيَغَه مَبَه رَه كَه ي مَن لَه أَهْلِي كَه سَانِي الْقُرَى دِيَهَاتَه كَان فَلِلَّهِ نَه وَه بُو خُودَا وَلِلرَّسُولِ وَ پَيَغَه مَبَه رَه وَلَدِي لَه گَه ل خَاوَه ن

الْقُرْبَى نَزِي كِي (خُزْمَا يَه تِي) وَالْيَتَامَى وَ هَه تِي وَه كَان وَالْمَسَاكِينَ وَ دَه سَتَكُورْتَه كَان وَابْنِ وَ كُورِي السَّبِيلِ رِي گَا كِي هَه تَا كُورِي لَا - يَكُونُ نَه بِيْتَه

دَوْلَةً (شَتِي ك دَه سَتَاو دَه سَت بَكَات) بَيْنَ لَه نِي وَا ن الْأَغْنِيَاءُ دَه وَلَه مَه نَدَه كَان مَنكُمْ لَه نِي وَه وَمَا وَ هَه ر شَتِي ك آتَاكُمْ بُو تَانِي هِي نَا

الرَّسُولُ پَيَغَه مَبَه ر نَخَذُوهُ نَه وَه رِي گَر ن وَمَا وَ هَه ر شَتِي ك نَهَاكُمْ عَنْهُ لِي قَه دَه غَه كَرْدَن فَاتُّهُوا نَه وَه كُو تَاتِي بَه يَن

وَاتَّقُوا وَ پَارْزَا كَر بَن وَ بَتْرَسَن لَه اللَّهُ خُودَا إِنَّ بَه دُنْيَا يِ اللَّهُ خُودَا شَدِيدُ زُور تُونَدَه الْعِقَابِ سَزَا ي (٧) لِلْفُقَرَاءِ بُو هَه ژَارَانِي

الْمُهَاجِرِينَ كُؤْجَبَه رَه كَان الَّذِينَ نَه وَا نَه ي أُخْرِجُوا دَه رَكْرَابُور مَن لَه دِيَارِهِمْ زِي دِي خُوْيَان وَأَمْوَالِهِمْ وَ مَالِ وَ سَا مَانِيَان

يَتَّبِعُونَ دَاوَا كَرَن وَ دَه خَاوَزَن فَضْلًا فَهْزَل وَ زِي دَه بَه خَشَشِي ك مِّن لَه اللَّهُ خُودَا وَرِضْوَانًا لَه گَه ل رَه زَا مَه نَدِي ي ك

وَيَنْصُرُونَ وَ پَشْتِي وَا نِي دَه كَه ن لَه اللَّهُ خُودَا وَرَسُولُهُ پَيَغَه مَبَه رَه كَه ي أُولَئِكَ هُم بَه رَا سْتِي نَه وَا نَه ن الصَّادِقُونَ رَا سَتْ گُؤْيَه كَان (٨)

وَالَّذِينَ وَ نَه وَا نَه ي تَبَوَّءُوا دَا بَه زِي نَه الدَّارَ مَالِ وَالْإِيمَانَ وَ (هَاتَنَه نَاو) ئِي مَان وَ بَاوَه رِ مَن لَه قَبْلِهِمْ پِي ش نَه وَا ن يُحِبُّونَ خُوشِيَان دَه وَيْت

مَن نَه وَا نَه ي هَاجَرَ كُؤْجِيَان كَرْدَه إِلَيْهِمْ بُولَا يَان وَلَا يَجِدُونَ وَ هَه سَتَنَا كَه ن وَ نَا بِي نَه وَه فِي لَه صُدُورِهِمْ سِي نَه يَان حَاجَةً پِي وِي سْتِي شَتِي ك

مِمَّا لَه وَه ي أُوْتُوا پِي يَانْدَرَاوَه وَيُؤْتَرُونَ وَ لَه پِي شْتَر (يَان) دَا دَه نِي ن عَلَيَّ لَه أَنْفُسِهِمْ خُوْيَان وَلَوْ هَه رْچَه نَد كَانَ بِهِمْ هَه يَان بُوو بِيْت

خَصَاصَةً پِي وِي سْتِيَه كِي زُور وَمَن جَا هَه رَكَه سِي يُوْقَ خُؤْبَارِئِي ي لَه شَيْءٌ بَه خِيْلِي وَ گَرْتَه يِي نَفْسِه نَه فَسِي خُو ي فَأُولَئِكَ

هُمْ نَه وَه بَه رَا سْتِي نَه وَا ن الْمُفْلِحُونَ سَه رَكَه وَتُوو وَ سَه رَفَرَا زَه كَان (٩) وَالَّذِينَ وَ نَه وَا نَه ي جَاءُوا هَاتَن مَن لَه بَعْدِهِمْ دَوَا يَان

يَقُولُونَ ده‌لێن: رَبَّنَا په‌روه‌ردیگاره اغفر بپوره لَنَا لیمان و وَلَا إِخْوَانِنَا له‌براکانمان الدِّینَ ئەوانه‌ی سَبْقُونَا پێشمانکه‌وتن

بِالْإِيمَانِ به‌بروا و ئیمان وَلَا - تَجْعَلْ ودا(-نه) نَبِیْ فِي له‌ناو قُلُوبِنَا دله‌کانمان غَلَا (هیچ) کینه‌یه‌ک لِّلَّذِينَ بُو ئەوانه‌ی

آمَنُوا بپراویان هه‌یناوه رَبَّنَا په‌روه‌ردیگاره إِنَّكَ به‌پاستی هه‌ر تۆی رَعُوفٌ به‌سۆز و رَحِيمٌ به‌خشنده و میهره‌بانی (۱۰) أَلَمْ

تَرَ ثَابَا سه‌رنجت نه‌داوه إِلَى لای الدِّینَ ئەوانه‌ی نَافَقُوا (دوو ڕوو بوون) يَقُولُونَ ده‌لێن لَا إِخْوَانِهِمْ به‌براکانیا الدِّینَ ئەوانه‌ی که

كَفَرُوا کوفریانکردوه مِنْ له‌ أَهْلِ خَاوَنِ الْكِتَابِ کیتاب لِّئِنْ ئەگه‌رهاتوو أُخْرِجَتْ دهرکران لَنَخْرُجَنَّ به‌دنیایی دهرده‌چین

مَعَكُمْ له‌گه‌لتان وَلَا نَطِيعٌ وگوتیاده‌ین فِیکُمْ -بۆ(خاتری) ئیوه -به‌ أَحَدًا (هیچ) که‌سیک أَبَدًا به‌هیچ جوړیک وَإِنْ و ئەگه‌ر

قُوتِلْتُمْ جه‌نگتان له‌گه‌لکرا لَنَنْصُرَنَّكُمْ هه‌ریه‌دنیایی پشتیوونیتان لیده‌که‌ین و سه‌رتانده‌خه‌ین ، وَاللَّهُ (به‌لام) خودا يَشْهَدُ شایه‌تی ده‌دات

إِنَّهُمْ که به‌پاستی ئەوان لَكَادِبُونَ (گومان نیه) که دروین (۱۱) لِّئِنْ ئەگه‌رهاتوو أُخْرِجُوا دهرکران لَا - يَخْرُجُونَ دهرناچن

مَعَهُمْ له‌گه‌لتان وَلَئِنْ و ئەگه‌رهاتوو قُوتِلُوا جه‌نگیان له‌گه‌لکرا لَا - يَنْصُرُونَهُمْ پشتیوونیا لێناکه‌ن وَلَئِنْ و ئەگه‌ر

نَصْرُوهُمْ پشتیوانشیان لیکردن لِيُولِّنَّ الْأَدْبَارَ ئەوه به‌دنیایی دواوه‌یان لیتان ده‌که‌ن (راده‌که‌ن) ثُمَّ وپاسانیش لَا -

يَنْصُرُونَ پالپشت ناکرین و سه‌رناخرین (۱۲) لَا تَنْتُمْ به‌پاستی ئیوه أَشَدُّ رَهْبَةً زۆر ترسناکتر ن فِي له‌ صُدُورِهِمْ سینگ و(دلیان) دا

مِّنَ (تاوه‌کو) له‌ اللَّهِ خودا ذَلِكَ ئەوه‌ش بَأَنَّهُمْ به‌ (هۆی ئە) وه‌ی ئەوان قَوْمٌ (خه‌لکیکن) لَا يَفْقَهُونَ باش تێناکه‌ن (۱۳) لَا -

يُقَاتِلُونَكُمْ ناهه‌نگن له‌دژتان جَمِيعًا بیکه‌وه إِلَّا ته‌نها فِي له‌ناو قُرَى دێهاتیکی مُحْصَنَةٍ قایم کراو أَوْ يَانِ مِنْ وِرَاءَ له‌دوای

جُدُر چه‌ندین دیوار ، بَأْسُهُمْ تَوَلَّه و ئەزیه‌تدانیاں يَبْنِيْنَهُمْ له‌نیوان خۆیاں شَدِيدٌ زۆر توونده تَحْسِبُهُمْ واده‌زانی ئەوان جَمِيعًا هه‌موویان یه‌کن

وَقُلُوبُهُمْ له‌گه‌ل ئەوه‌ی دله‌کانیا شَقَى به‌ش به‌ش و پارچه‌پارچه‌یه ذَلِكَ ئەوه بَأَنَّهُمْ به‌(هۆی ئە) وه‌ی ئەوان قَوْمٌ خه‌لکیکن لَا

يَعْقِلُونَ تێناکه‌ن وه‌وش ناکه‌ن (۱۴) كَمَثَلِ وه‌ک نموونه‌ی الدِّینَ ئەوانه‌ی مِنْ له‌ قَبْلِهِمْ پێشواو (بوون) قَرِيبًا له‌ نزیکه‌وه

ذَاقُوا چەشتیان وَبَالَ توبالی أَمْرِهِمْ کار و کرده و کانیان وَهُمْ وه‌بۆیان هه‌یه عَذَابُ عه‌زاب وئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی أَلِيمٌ زۆربه‌ئازار ، (١٥)

كَثَلٍ هه‌روه‌ک نموونه‌ی الشَّيْطَانِ شه‌یتان إِذْ که قَالَ گوئی لِلْإِنْسَانِ به‌مرۆف: انْكَفِرْ کوفر بکه‌و باوه‌ر مه‌که فَلَمَّا جاکاتی

كَفَرَ کوفری کرد و باوه‌ری نه‌کرد قَالَ گوئی: إِنِّي به‌راستی من بَرِيءٌ پاکم مِّنْكَ له‌تۆ (پاکانه‌ی لیکرد) إِنِّي من به‌راستی أَخَافُ ده‌ترسم له

اللَّهُ خدا رَبِّ په‌روه‌ردگاری الْعَالَمِينَ هه‌موو جیهانان (١٦) فَكَانَ - عَاقِبَتُهُمَا جا سه‌ره‌ئه‌نجامیان -ئوه‌ه‌بوو أَنَّهُمَا که هه‌ردووکیان

فِي له‌ناو النَّارِ ئاگر خَالِدِينَ ماوه‌ن هه‌ته‌هه‌تای فِیْهَا تییدا وَذَلِكَ وه‌ئه‌مه‌ش جَزَاءُ پاداشتی (سزای) الظَّالِمِينَ سته‌مکارانه (١٧) يَا

أَيُّهَا الَّذِينَ هُوَ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی آمَنُوا بروا و هی‌ناوه اتَّقُوا پارێزکاتی بکه‌ن و بترسن له اللَّهِ خدا وَلَتَنْتَظِرُنَّ وبا سه‌رنج بدات نَفْسُ (هه‌موو) که‌سیک

مَا جِي قَدَمَتْ پێشکه‌ش کردوه لِعَذَابٍ بۆ سه‌به‌ی (دواڕۆژ) وَاتَّقُوا و پارێزکاتی بکه‌ن و بترسن له اللَّهِ خدا إِنَّ به‌راستی اللَّهُ خدا

خَيْرٌ ته‌واو شاره‌زایه بِمَا به‌هه‌رجی تَعْمَلُونَ ده‌یکه‌ن (١٨) وَلَا تَكُونُوا وامه‌بن كَالَّذِينَ وه‌ک ئه‌وانه‌ی نَسُوا - اللَّهُ خودایان - له‌بیرکرد

فَأَنسَاهُمْ - أَنفُسَهُمْ جا خۆبانی -له‌بیربرده‌وه أُولَئِكَ هُم هه‌ر ئه‌وانه‌ن الْفَاسِقُونَ فاسق و درچوووه‌کان (١٩) لَا -

يَسْتَوِي یه‌کسان و چون یه‌ک نابێ أَصْحَابُ یارو یاه‌وه‌رانی النَّارِ ئاگر وَأَصْحَابُ و یار و یاه‌وه‌رانی الْجَنَّةِ به‌هه‌شت أَصْحَابُ یار و یاه‌وه‌رانی

الْجَنَّةِ به‌هه‌شت هُم هه‌ر ئه‌وانان الْفَائِزُونَ سه‌ره‌که‌وتوون (٢٠) لَوْ أَنزَلْنَا ته‌گه‌ر دامانه‌ب‌زاندبا هَذَا هُوَ الْقُرْآنَ قورئانه عَلَيَّ بۆ سه‌ر

جَبَلٍ کینۆیک لَرَأَيْتَهُ به‌دنیا‌یی ده‌تبینی خَاشِعًا کز و ملکه‌ج مُتَّصِدًا شەق شەق هه‌نگه‌راوه مِّنْ له خَشْيَةٍ ترسی و هه‌یه‌تی اللَّهِ خدا

وَتِلْكَ وه‌ئه‌و الْأَمْثَالُ نموونانه نَضْرِبُهَا لِيُذَكِّرَ (دینینه‌وه) لِلنَّاسِ بۆ‌خه‌ک لَعَلَّهُمْ به‌لکوو ئه‌وان يَتَفَكَّرُونَ ده‌که‌ونه‌ی بیرکردنه‌وه (٢١)

هُوَ ئه‌و اللَّهُ خودایه الَّذِي ته‌وه‌ی لَا - إِلَهَ هِج خودا و په‌رستراویک نییه إِلَّا ته‌نها هُوَ ئه‌و نه‌بیت عَالَمُ زانای

الْغَيْبِ غه‌یب (په‌نه‌هان و نه‌بیراوه‌کان) وَالشَّهَادَةِ و بیره‌راوه‌کان هُوَ ئه‌وه الرَّحْمَنُ ته‌واو به‌زه‌ی و میهره‌بان ی الرَّحِيمُ ته‌واو به‌خشد (٢٢)

هُوَ ئه‌و اللَّهُ خودایه الَّذِي (ته‌و خودایه‌ی که) لَا - إِلَهَ هِج خودا و په‌رستراویک نییه إِلَّا ته‌نها هُوَ ئه‌و نه‌بیت

اَلْمَلِكُ بادشا وخواهني تهواو (ناوٽيکي پيرؤزي خودايه) اَلْقُدُّوسُ تهواو پاک و پيرؤز

اَلسَّلَامُ سهراچاهي سهلامه تي و پاک له هممو کهم وکوپريهک (ناوٽيکي پيرؤزي خودايه)

اَلْمُؤْمِنُ سهراچاهي ئارامي و به لگه و بروا و پاداشت (ناوٽيکي پيرؤزي خودايه) اَلْمُهَيْمِنُ چاودير و جلهو به دهستي تهواو (ناوٽيکي پيرؤزي خودايه)

اَلْعَزِيزُ بالا دهستي دهسه لاتداری تهواو (ناوٽيکي پيرؤزي خودايه) اَلْجَبَّارُ چاککه رهوه و زالی تهواو (ناوٽيکي پيرؤزي خودايه)

اَلْمُتَكَبِّرُ خاوهن گه وره يي و خو به گه وره راگري تهواو (ناوٽيکي پيرؤزي خودايه) سُبْحَانَ پيرؤز و پاکی (بو) اَللّٰهُ خدا عَمَّا له وهی

يُشْرِكُونَ هاوه لی بو داده نین (۲۳) هُوَ اَللّٰهُ خودايه اَلْخَالِقُ خولقي نه ره اَلْبَارِئُ به ديهي نه ره (له نه بوونه وه)

اَلْمُصَوِّرُ شيوه و وي نه به خش لَهُ ته نها هی نه وه و خاوه نی اَلْأَسْمَاءُ ناوه اَلْحُسْنٰى هه ره جوانه کانه

يُسَبِّحُ لَهُ به پيرؤزي و پاکی راده گري و ستايش و ته سبيحاتي بو ده کهن مَا هه رچی فِي له اَلسَّمَاوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ وَزَهْوٰى (دایه)

وَهُوَ و هه ره نه وه اَلْعَزِيزُ دهسه لات داری بالادهستي خاوهن عيززه تي تهواو اَلْحَكِيمُ دانا وکارله جيی خاوهن نه وه پري حیکمهت (۲۴)